

Notat

MILJØMINISTERIET

By- og Landskabsstyrelsen

Vand
J.nr. BLS-401-00944
Ref. KDL
Den 16. september 2010

Notat om samrådsspørgsmål DS om anvendelsen af rottegift og om Skadedyrlaboratoriet, stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg efter ønske fra Mette Gjerskov (S)

I forlængelse af samråd den 1. september 2010 om anvendelse af rottegift i Danmark og om nedlæggelse af Skadedyrlaboratoriets forskningsaktiviteter vedrørende gnavere, kan følgende oplyses:

Danmark har en god viden om rotters resistens overfor gift. Rotters resistens har været undersøgt siden starten af 60'erne, hvilket har givet Danmark en god viden i forhold til at forstå sammenhængene på dette område. I andre lande har der kun i meget begrænset omfang været drevet tilsvarende forskning.

Den viden, der er opbygget om rotters resistens, er brugt til f.eks. at formulere en resistensstrategi, som skal mindske risikoen for, at der opstår resistens hos rotter. Resistensstrategien betyder, at rottebekæmperne skal anvende den svageste gift først. Hvis det ikke giver det ønskede resultat, anvendes en stærkere gift.

Skadedyrlaboratoriet har løftet en række begrænsede opgaver for Miljøministeriet. Senest har laboratoriet afsluttet en større undersøgelse om resistensudviklingen hos brune rotter i Danmark i perioden 2001-2008.

Derudover har Skadedyrlaboratoriet foretaget effektivitetsvurderinger af rotte- og musegifte. Disse vurderinger indgår i den nationale godkendelsesordning for rotte- og musegifte.

Skadedyrlaboratoriet hører til under Det Jordbrugsvidenskabelige Fakultet på Århus Universitet. Det er universitetets ledelse, der prioriterer, hvilken forskning, den vurderer relevant og ønsker at gennemføre. Universitetets ledelse prioriterer, hvordan den anvender de økonomiske midler, der er til rådighed. Der ligger således ikke en ekstraordinær besparelse fra statens side bag beslutningen om at reducere forskningen i gnavere.

Universitetets ophør med resistensundersøgelser vil på kort sigt ikke have betydning for den praktiske rottebekæmpelse.

I forhold til effektivitetsvurderinger af rotte- og musegift, skal der findes en anden institution, der har den nødvendige kompetence til at foretage vurdering af disse midler.

Resistensundersøgelsen fra 2001-2008 har vist, at resistensniveauet ikke er alarmerende på nuværende tidspunkt, og der findes stadig rottemidler, der ikke er fundet resistens overfor. Det konkluderes dog samtidig, at resistensen hos rotter ikke går tilbage, men at der sker en gradvis udvidelse af de geografiske områder, hvor der ses resistens, og en vis stigning i niveauet for resistens.

Miljøministeriet vil fortsætte med at følge området tæt. Miljøministeriet har et løbende og tæt samarbejde med både kommunerne og bekæmpelsesfirmaer. Det betyder, at der hvert år kan indsamles detaljerede oplysninger om anvendelse af rottegift i landet fordelt på de forskellige godkendte midler. Ministeriet følger udviklingen i anvendelse af rottebekæmpelsesmidler, og kan vurdere, om der er tale om et øget resistensniveau på landsplan.

Går udviklingen i retning af yderligere resistens overfor de godkendte rottegifte, vil regeringen træffe de nødvendige foranstaltninger for at få dækket behovet for viden på området. Det kan f.eks. ske gennem forskningsinstitutioner eller private laboratorier.